STAROSTA
WODZISŁAWSKI

Wodzisław Śląski, 2 lipca 2026 r.

WOS.6150.4.2025

Szanowna Pani
Urszula Pasławska
Przewodnicząca
Komisji Ochrony Środowiska,
Zasobów Naturalnych i Leśnictwa
ul. Wiejska 4/6/8
00 – 902 Warszawa

W Powiecie Wodzisławskim istnieje narastający problem związany z bytowaniem zwierzyny dzikiej, zwłaszcza z gatunku dzik (*Sus scrofa*) w najbliższym sąsiedztwie siedzib ludzkich. Mieszkańcy kolejnych miast i gmin (Miasto Wodzisław Śląski, Miasto Pszów, Miasto Radlin, Miasto Rydułtowy, Gmina Mszana) oraz włodarze tych jednostek samorządu kierują do Starosty Wodzisławskiego wystąpienia, wskazując na przepis art. 45 ust. 3 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (t. j. Dz. U. z 2025 r., poz. 539, dalej: PŁ), jako właściwy i możliwy do zastosowania sposób reakcji organu samorządu.

Tymczasem decyzja o odstrzale redukcyjnym nie stanowi (wbrew wielu opiniom) uniwersalnego remedium na problem bytowania dzikiej zwierzyny w obrębie siedzib ludzkich. Przede wszystkim zwrócić trzeba uwagę, że możliwość zastosowania ww. normy PŁ zaistnieje jedynie w określonej, kwalifikowanej sytuacji (*w przypadku szczególnego zagrożenia w prawidłowym funkcjonowaniu obiektów produkcyjnych i użyteczności publicznej przez zwierzynę*). Po drugie starosta nie jest zobowiązany do wydania decyzji. Jej wydanie ma charakter fakultatywny. Po trzecie dla mieszkańców zgłaszających problem kluczowym jest **zagrożenie dla bezpieczeństwa osób** (w tym seniorów i dzieci). Właśnie owo poczucie zagrożenia, skutkujące obawą o życie i zdrowie przejawia się jako motyw wiodący zarówno zgłoszeń mieszkańców miast i wsi, jak również wystąpień włodarzy jednostek samorządu terytorialnego. Z kolei takie podejście sugerowałby rozwiązywanie problemu w ramach normy zawartej w przepisie art. 7 ust. 1 pkt 14) ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2025 r., poz. 1153 ze zm.).

Nie budzi wątpliwości zakres kompetencji do wydania decyzji wskazanej w ww. przepis PŁ. Jednakże Starosta Wodzisławski stoi na stanowisku, że prowadzenie postępowania w oparciu o przepis art. 45 ust. 3 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (t. j. Dz. U. z 2025 r., poz. 539) **nie jest zadaniem własnym powiatu** jako jednostki samorządu terytorialnego. Zadania te określa przepis art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t. j. Dz. U. z 2025 r., poz. 1648) precyzyjnie i szeroko wskazując na obszary i dziedziny, w których powiat posiada swe kompetencje. Podkreślenia wymaga, że powyżej wskazana regulacja jest mocno rozbudowana. Gdyby zamysłem racjonalnego ustawodawcy było wskazanie na zadania z zakresu łowiectwa jako własne powiatu, to znalazłoby to swe odzwierciedlenie w przepisie art. 4 ust. 1 ww. ustawy. Wobec czego sfinansowanie przez Starostę przeprowadzenia odłowu, odłowu wraz z uśmierceniem lub odstrzału redukcyjnego zwierzyny **stanowiłoby w świetle aktualnie**

ul. Bogumińska 2
44-300 Wodzisław Śląski
telefon: +48 32 453 97 10
fax: +48 32 453 97 12
powiatwodzislawski.pl
e-mail: starostwo@powiatwodzislawski.pl
skrzynka podawcza ePUAP: /2415/skrytka

obowiązujących przepisów naruszenie i przekroczenie dyscypliny finansów publicznych, co zostało potwierdzone stanowiskiem regionalnych izb obrachunkowych (w Katowicach, w Krakowie, w Warszawie), które sprawując nadzór oraz kontrolę nad finansami jednostek samorządu terytorialnego uchylają uchwały finansowe jednostek samorządu terytorialnego, w których przeznacza się środki samorządów na realizację decyzji z art. 45 ust. 3 PŁ. Przemawiają za tym także orzeczenia sądów administracyjnych, w tym Naczelnego Sądu Administracyjnego (*vide* np.: postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 listopada 2020 r., sygn. akt II OW 90/20, LEX nr 3089516 czy wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 czerwca 2016 r., sygn. akt II GSK 2198/14, LEX nr 2207289). Istotę sprawy doskonale wyjaśnił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 16 października 2025 r., sygn. akt II SA/Kr 968/25, LEX nr 3940002), który wskazał, że *w myśl art. 45 ust. 3 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie organem właściwym w zakresie wydawania decyzji o odłowie lub odstrzale redukcyjnym zwierzyny jest starosta, czyli organ jednostki samorządu terytorialnego.* ***W związku z treścią art. 7 ustawy tego rodzaju kompetencję należy uznać za zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej organowi jednostki samorządu terytorialnego. Z art. 6 i art. 7 ustawy niewątpliwie bowiem wynika, że administracja w zakresie łowiectwa stanowi zadanie z zakresu administracji rządowej, którą sprawuje samorząd województwa, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej. Z treści art. 45 ust. 3 ustawy nie można natomiast wyprowadzić wniosku, że w zakresie w nim wskazanym ustawodawca odstąpił od zasady wnikającej z art. 6 prawa łowieckiego. Dlatego przyznanie staroście kompetencji do wydawania decyzji o odłowie lub odstrzale redukcyjnym zwierzyny świadczy wyłącznie o tym, że w tym zakresie wykonywanie administracji z zakresu łowiectwa, jako zadania z zakresu administracji rządowej, powierzono innemu podmiotowi niż samorząd województwa, co jest zgodne z art. 7 tej ustawy.*** *Potwierdza to treść art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 920), który wśród zadań własnych powiatu nie wymienia działań związanych z łowiectwem, w tym z odłowem, odłowem wraz z uśmierceniem lub odstrzałem redukcyjnym zwierzyny. Jednocześnie art. 4 ust. 4 ustawy o samorządzie powiatowym stanowi, że ustawy mogą określać niektóre sprawy należące do zakresu działania powiatu jako zadania z zakresu administracji rządowej, wykonywane przez powiat.*

Skoro żaden z przepisów PŁ nie wskazuje, że zadanie określone w przepisie art. 45 ust. 3 ww. ustawy jest zadaniem własnym powiatu, nie sposób w prawidłowy i logicznie poprawny sposób wywieść takiego wniosku. Co więcej, zgodnie z przepisem art. 2 PŁ zwierzęta łowne w stanie wolnym, jako dobro ogólnonarodowe, stanowią własność Skarbu Państwa. Wobec czego źródeł odpowiedzialności finansowanej tego ostatniego można by z powodzeniem poszukiwać nawet w ogólnych zasadach ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t. j. z 2025r. poz. 1071 ze zm.). Nie bez znaczenia pozostaje także, że dochody uzyskane ze sprzedaży tusz zwierzęcych pozyskanych w wyniku odstrzału redukcyjnego należne są w całości Skarbowi Państwa. Z jednej strony jest to logiczna i słuszna konsekwencja normy art. 2 PŁ. Z drugiej zaś jest jasnym, że skoro Skarb Państwa uzyskuje dochód z przeprowadzenia odstrzału, to również finansowanie takiego odstrzału jest niezaprzeczalnym obowiązkiem Skarbu Państwa.

Wskazywany przepisy PŁ stanowi przykład regulacji, w której **brak jednoznacznego wskazania zakresu kompetencji i odpowiedzialności organów władzy publicznej stanowi istotną trudność w codziennym stosowaniu przepisów prawa**. Prowadzi do niemożności szybkiego podejmowanie i wykonywania decyzji istotnych z perspektywy obywateli Rzeczypospolitej Polskiej i jako taki w niekorzystnym świetle stawia ogół władz publicznych.

Komisja Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej stanowi istotny podmiot na drodze zamian legislacyjnych w zakresie szeroko pojętego środowiska. Mając na uwadze powyższe Starosta Wodzisławski wnosi (m. in. z propozycji pani poseł Gabrieli Lenartowicz) o podjęcie przez Komisję przedstawionego zagadnienia i wypracowanie propozycji *de lege ferenda*, które jednoznacznie wskażą charakter zadania przewidzianego w przepisie art. 45 ust. 3 ww. ustawy, a co za tym idzie jednoznacznie rozstrzygnie zagadnienie podmiotu zobowiązanego, ale przede wszystkim uprawnionego do finasowania odłowu, odłowu wraz z uśmierceniem lub odstrzału redukcyjnego zwierzyny. Rozwiązanie funkcjonujące *de lege lata* uniemożliwia prawidłową i szybką reakcję na zgłaszane przez mieszkańców problemy i stać się może przyczyną poważnych zdarzeń i szkód. Zwłaszcza, że (jak już wskazano) kluczowym problemem jest zagadnienie bezpieczeństwa osób, podnoszone zarówno przez włodarzy miast i gmin, jak również przez osoby fizyczne wskazujące zwłaszcza na zagrożenie dla seniorów oraz dzieci szkolnych w drodze do placówek oświatowych. Z tej perspektywy zasadnym byłoby powiązanie odstrzału redukcyjnego (bądź innego sposobu eliminacji zagrożenia) z normami dotyczącymi bezpieczeństwa mieszkańców na zasadzie przepisów ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2025 r., poz. 1153 ze zm.) oraz ustawy z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej (Dz. U. z 2024 r., poz. 1907 ze zm.).

z up. STAROSTY
Arkadiusz Skowron
Członek Zarządu

Otrzymują:
1. Adresat.
2. aa